

się tyczy przywilejów, immunitetów, praw i funkcji konsułów i pracowników konsulatów. Żadna z Umawiających się Stron nie będzie jednak mogła powoływać się na klauzulę największego uprzywilejowania i żądać innych lub dalej idących przywilejów, immunitetów i praw niż te, które sama przyzna konsulom i pracownikom konsulatów drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 29.

Sprawy sporne wynikające w związku z interpretacją i stosowaniem niniejszej Konwencji będą rozstrzygane na drodze dyplomatycznej.

Artykuł 30.

Konwencja niniejsza wymaga ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni licząc od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która odbędzie się w Warszawie.

Artykuł 31.

1. Konwencja niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron i wówczas traci moc obowiązującą po upływie sześciu miesięcy licząc od dnia otrzymania przez drugą Umawiającą się Stronę zawiadomienia o jej wypowiedzeniu.

2. W dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji traci moc obowiązującą Konwencja konsularna między Polską a Bułgarią, podpisana w Sofii dnia 22 grudnia 1934 r., oraz inne porozumienia dotyczące spraw uregulowanych niniejszą Konwencją.

Konwencję niniejszą sporządzono w Sofii dnia 19 września 1961 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i bułgarskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Al. Juskiewicz

Z upoważnienia Prezydium
Zgromadzenia Ludowego
Ludowej Republiki Bułgarii

A. Войнов

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 22 lutego 1962 r.

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. *M. Naszkowski*

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
A. Zawadzki

12

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 stycznia 1963 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii, podpisanej w Sofii dnia 19 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 30 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii, podpisanej w Sofii dnia 19 września 1961 r., nastąpiła w Warszawie dnia 15 stycz-

вилегитите, имунитета, правата и функциите на консулите и консулските служители. Но никоя от Договарящите се страни не ще може да се позовава на клаузата за най-привилегирана държава и да иска други или по-големи привилегии, имунитет и права от тези, които тя самата предоставя на консулите и консулските служители на другата Договаряща се страна.

Член 29

Спорните въпроси, възникнали във връзка с тълкуването и прилагането на настоящата Конвенция ще бъдат разрешавани по дипломатически път.

Член 30

Настоящата Конвенция подлежи на ратифициране и ще влезе в сила след изтичане на тридесет дни от размяната на ратификационните документи, която ще стане във Варшава.

Член 31

1. Настоящата Конвенция се сключва за неопределено време. Всяка от Договарящите се страни може да я денонсира и в такъв случай тя губи задължителната си сила след като изтекат шест месеца от деня, в който Другата договаряща страна е получила съобщение за нейното денонсиране.

2. В деня, в който влиза в сила настоящата Конвенция, се отменява Консулската конвенция между Полша и България, подписана в София на 22 декември 1934 година, а също така и всички останали споразумения, отнасящи се до въпроси, уредени с настоящата Конвенция

Настоящата Конвенция се състави в София на 19 септември 1961 година в два екземпляра, всеки на полски и български език, при което и двата текста имат еднаква задължителна сила.

В уверение на което горепосочените Пълномощници подписаха и подпечатаха настоящата Конвенция.

По пълномощие
на Държавния Съвет
на Полската Народна
Република

Al. Juskiewicz

По пълномощие
на Президиума
на Народното Събрание
на Народна Република
България

A. Войнов

nia 1963 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*